

Gera royndir at fáa fatur á risa-skipinum „TITANIC“

35 ára gamli bretin Douglas Wooley sigur seg at eiga risa-skipið TITANIC. — Hann sigur eisini, at hann vil taka TITANIC upp av havsins botni, 60 ár eftir óhugnaligastu skipsvanlukkuna íð heimurin hevur upplivað.

Jú, hann er kanska 99 pst. visur í at eiga »Titanic«. Men hann heldur ikki, at nakar fingið tað til lands. Douglas ættlar at krevja skipið frá honum aftur, tá ið hann hevur Wooley hevur sett krav sitt fram fyri ensku stjórnina, hjá Lloyds og hjá »Cunard Line«.

partabrovum og starvsætlanum, umframt propagandatiltar. Høvuðsskrivstovan hjá bjargingarfelagnum liggur í Baldock — einum litlum býi inni á landinum í Onglandi. Gotan, 21 Parkstreet, ið stendur við vøkrum gotiskum bókstavum á brævpappírnum hjá felagnum, visir á ein afturvendandi finleika. Tað kann tó ikki rettliga sigast, tí Douglas Wooley býr í bert einum rúmi hjá eini indiskari stórfamilju. Har ifrá fyrigongur so øll leiðslan fyri bjargingarfelagsarbeiðinum.

Wooley er sum áður sagt 35

»Titanic«. Litla kamar hansara er fult av lutum og málum, ið siga frá hansara lívsverki: Sjókort, bókur, flota-sərbúna, skitin glaskor fylt við vatni og niðursodnum kavaramodellum, kykmyndaskelti, skipamodellum og øðrum. Har eru eisini nakrir stólar og ein ovnur, ein song og annað, ið hoyrir til húsnúgung.

Herfrá verður so alt arbeiðið skipað, sigur hann, men hann vil ikki tosa um rúm sitt. Allir teir mongu lutirnir ørkimla hann. Hann vil heldur, at vit skulu fara heim til hin 13 ára gamla Michael Gilbert, sum verður róptur eydnisdukan hjá felagnum, og sum altíð er við, tá ið Wooley tosar við pressuna. Michael er yngsti limur okkara, men hann er altíð við, tá ið avgerðir verða tiknar, sigur Wooley. Michael hevur altíð eitt plastmerki í knappholi sínum, so siggjast kann, at hann er persónur av týðningi.

Áhugi Wooleys fyri sjónum gongur aftur til barnár hansara í Abercrombie tætt við Liverpool. Hann skulkaði ofta úr skúlanum, fyri at siggja skipini leggja við bryggjuna, og allan lummupening sín nýtti hann til at keypa sær ferðaseðlar við ferjum fyri.

»Titanic« kom inn í liv hansara, av tí at abbi hansara plagdi at greiða honum frá skipinum. Hann greiddi frá, at ein mostur til Douglas hevði ferðaseðil til fyrsta túr við »Titanic«, men lat hann innaftur, tí hon kendi á sær, at okkurt fór at henda.

Tað hava altíð gingið huldur-

Smith kapteinur, ið hvarv saman við skipi sínum.

til at »Titanic« fórst var ein egiptisk »mumia«, sum lá í lastini á skipinum. »Mumian« var ein egiptisk prestkvinna, ið veldir óhapp hvar ið hon so enn kemur.

Wooley sjálvur ser ívasamt til ein andatrúarmann, sum er limur av bjargingarfelagnum. Navn hansara er Ian Gurn. »Eg havi lovað honum at verði við, — men bert sum fotografur. Gurn sigur seg vita við vissu, hvar skipið liggur. Hann sigur seg hava sett skipið leggja á havsins botni. Frá søgn hansara um hvar ið skipið liggur, er goymd í einum innsigldum hjálva hjá einum sakførara. Men tað skulu sjálvandi visindaligar mátar nýtast til at finna vrakið. Tað

var liðugur við skúlan. Tað fyrsta hann hugsaði um var »Titanic«, og tað hevur uppihildið honum síðani. Hann rýmdi úr sínum fyrsta verk-smiðjuarbeiði eftir at ein mánadur var farin. Síðani var hann landbúnaðarhjálpamaður og starvaðist síðani í sjei ár við stats-jarnbreytirnar í Onglandi. Tey sjei árin, ið hann arbeiðið við statsjarnbreytirnar, hugsaði hann gjølla aftur og fram um lívsverkið. Og tolin biðaði hann við at fara í gongd.

Í 1964 kom hann so fram, júst tá stríð hevði tikið seg upp fyri at reinsa Lord kapteyn. Lord kapteynur hevði fært skipið S.S. »California«, og hevur verið ákærður fyri ikki at hava givið ser far um neyðarkallið frá »Titanic«.

Í samband við hetta stríðsmál var tað, at Wooley ætlaði at bjarga »Titanic«.

Hann var tá fluttur til Baldock, har hann einsamallur fór undir ætlanir at bjarga Titanic. Fólk hildu hann fyri ójeldur, men ikki meiri enn so at býarblaðið sendi yngsta iðindamannanæmingin fyri at seta eina søgu saman um Wooley og ætlanir hansara viðvíkjandi »Titanic«. Yvirskrivtin til greinina hjá býarblaðnum var: »Baldockborgari vil hevja »Titanic« upp av havsins botni; hvat er á vási?«

Í sama viðfangi fór Douglas Wooley undir at skriva í hundarðalsbrov, við teirri ætlan at fáa rættin til vrakið á tí einaferð heimsins risaskipið »Titanic«. Hann skrivaði til parlamentslim sín, til forsetisráðharran og til handilsmálaráðið. Tey flestu hilda, at upprunaligi eigarin av »Titanic« »Cunard Line« sjálvandi átti vrakið. Eftir hetta undir-dikti Wooley hetta neyðars felag við brovum, og at enda var felagið so útlugvað av hansara skiving, at endaliga svar til Wooley frá »Cunard line« var: »Vit vóna, at tað eftir hesa skiving stendur greitt, at »Cunard Steamship Company« ikki hevur nakran áhuga fyri vrakinum av »Titanic«. Við hesum svari heldur Wooley seg hava rættin til vrakið av »Titanic«.

Douglas Wooley er harmur yvir tann íva sum bjargingarættan hevur fingið heima í Onglandi. Í Amerika og inni á meginlandinum verður bjargingin mott við álvarsemi, sigur hann. Fyri stuttum hava tveir enskir serfóðringar røst til bjargingarmáta, sum tveir ungverjar — Ambros Belas og Laszle Szaszko — hava boðið fram. Um hesin nevndi bjargingarmátin verður nýttur, skal »Titanic« setast á land við Cape Race í New Foundlandi til heystar í ár.

Ætlanin er soleiðis uppsett, at á 3000 metra dýpd har »Titanic« liggur verður ein risastór plastikkangar spentur um skrokkinn á »Titanic«. Og við ravmagni eru so menn fýrir fyri at útvinna eitt lætt luft-

Tað eru nú liðin 60 ár síðani risaskipið »TITANIC« sakk í Atlantshavið, har 1500 fólk druknaðu. Nú fylgir eitt lægið eftirspæl til heimsins størstu skipsvanluku - ein 35 ára gamal enskur litarbeiðsmaður stendur á odda fyri einum bjargingarprojekti, ið skal fáa tað søkta risaskipið upp um vatnsskorpuna.

upprunaligi eigari av »Titanic« Fyri kortum avskrivaði eitt av tryggingarfelagnum hjá »Titanic« øll krøv til fyrirminn hjá Wooley.

Hvorja gleði kann hann, ein arbeiðsmaður, útiðstúr frá øllum pengavaldi, hava at eiga eitt heimskent skipsvrak úti á miðum Atlantshavið?

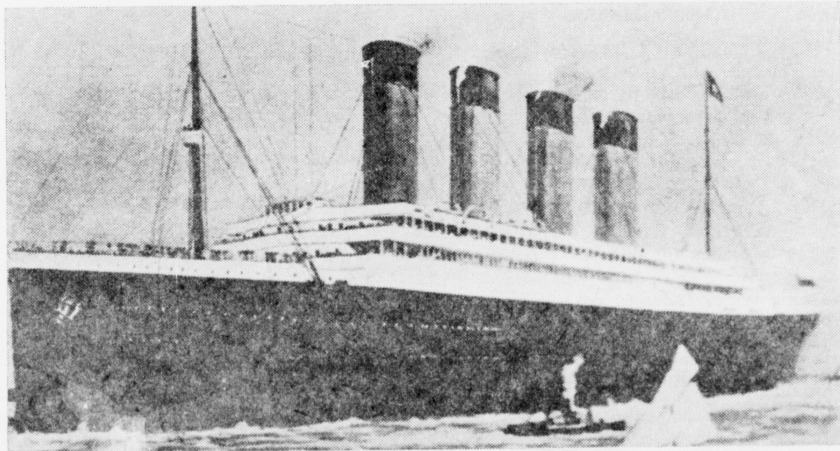
Wooley hevur gjørt ymsar útrokningar, og kemur tað at kosta minst 2 milljón pounds (ca. 38 milj. for. kr.) at bjarga »Titanic«.

Wooley kom fram við hesi risaætlan longu í 1966, tá ein tíðindamaður fekk fatur á søgu hansara. Sogan um hesa risaætlan freittist víða um lond — eisini til Budapest, har nakrir handilsmenn hugdu at eina roynd við einum nýggjum bjargingarmáta. Kundir hesin nýggi bjargingarmátin lyft »Titanic«, ið vigar um 66.000 tons upp at flóta, vildi hetta uttan íva verið ein góð rekla-

Somu hugsan hevði eisini forsetin hjá Bel Air Company í Maryland, USA — Hugh Carlon. Hann vendi ser til Wooley og bað hann um at sleppa ser uppi bjargingarmátin. Eftir at hava ívast leingi játtaði Wooley hesum.

Tað komu fleiri áheitanir eins og frá USA, og bráðliga var Douglas Wooley bæði litarbeiðari og formaður í einum althjóða bjargingarfelag. Úr USA komu so hópurin av

ára gamal, men ser nógv eldri út. Hár hansara er grána nógv, og kroppur hansara er bogin. Hetta er hann eitt sindur harmur yvir. »Nú mugu tit ikki skriva, at eg eri »Klokkanin frá Notre Dame«, sigur hann. Hann gongur altíð í eini vinreyðari troyggju, eisini tá hann er til fundar saman við týdn-

Man tað fara at eydnast at fáa risaskipið »Titanic« upp av havsins botni, eftir at tað hevur ligið har í 60

ingarmiklum nummum innan bjargingarfelagið. Til hette sigur hann: »Fólk eru ikki við uppi í hesum felagi fyri mína skuld, men fyri aðalmálum, nevnlaga at fáa fatur á

søgur um skipið »Titanic«. Kæsk fólk at hava sett vrakið uppundan vatnsskorpuni ársvanlukkuna. Wooley heldur

at hava stóran týðning fyri teir andatrúnu, um spádómur Gurns verður prívgvaður — viðgongur Wooley.

Hann byrjaði við bjargingarroyndum, longu tá ið hann